

Albert Schweitzer: Egy orvos az őserdőben

(Kossuth Könyvkiadó, 1990)

Az utazás című fejezet (24. oldal)

„Másnap, hogy Teneriffát elhagytuk, a csapatok parancsot kaptak, hogy ha nincsenek fedett helyiségekben, állandóan hordaniuk kell a trópusi sisakot. Furcsállottam ezt a rendszabályt, mert az időjárás még elég hűvös volt, alig melegebb, mint nálunk júniusban.

Ugyanaznap egy „öreg afrikai” megrótt, mert este hajadonfőtt sütkeztem a lemenő nap fényében. - Mától kezdve - mondta - a napot, még ha nincs is meleg, a leggonoszabb ellenségének kell tekintenie, akár felkelőben van, akár delel, akár lenyugszik, akár derült, akár borult az ég. Hogy min alapszik a hatása, azt nem tudom megmagyarázni. De higgye meg, veszélyes napszúrások fordulnak elő, még mielőtt elérnők az Egyenlítőt. A látszatra olyan enyhe reggeli és esti napsütés talán még veszélyesebb, mint az izzó déli verőfény.”